

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

jsem velmi ráda, že se podařilo vydat další číslo Ubelského občasníku, které si stejně jako ty předchozí klade za cíl informovat vás o dění v naší obci a v blízkém okolí. I když se pomalinku blíží podzimní období a spousta práce v okolí domova, tak i přesto věřím, že si najdete čas přečíst si svůj Ubelský občasník.

Hned v úvodu opustíme naši líbeznou obec a podíváme se do nedalekých Vizovic, jak ubelští ochotníci zabodovali v Domě kultury se svým představením.

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ DÍVČÍ VÁLKA aneb Co se odehrálo v Řehovém hájku

V březnu 2006 jsme měli poprvé ve Vizovicích možnost poznat partu skvělých ubelských všehoschopných občanů s hereckými sklony.

V Domě kultury uvedli divadelní hru Dívčí válka aneb Co se odehrálo v Řehovém hájku.

„Je škoda vidět tento klenot jen jednou,“ řekli si Vizovaní a 11. května 2012 opět zavítali do našeho kulturáku na obnovené představení Dívčí války.

A Ublané opět nezklamali. Co role, to unikát. Za skvělého obsazení božského Lumíra, knížete Přemysla, uražené Vlasty, panice Ctirada, krásné Šárky, Kazi a Bivoje a také velmi povedených vtípků a narážek jsme se dobře bavili nad originálním ztvárněním věčné přehyby mezi ženským a mužským pohlavím vtipně zakončené Ublany upraveným pozdravem „Persun s vámi“.

Toto představení je právem jednou z nejnavštěvovanějších divadelních komedií nejen ve Vizovicích. Úsměvnou parodii na známou pověst o dívčí válce, kterou každý z nás zná z povinné četby Jiráskových Starých pověstí českých, upravil František Ringo Čech.

Slova autora Františka Ringo Čecha:

„Dívčí válku jsem psal – tak říkajíc – českému národu „na míru“, jde především o jemu blízký styl humoru a oblastí, kterých se dotýká

(erotika, politika). Navíc jde o odpočinkový žánr, v jehož rámci přinášíme hodokvas těch nejkrásnějších žen, kterými naše zubožená vlast disponuje. Já vždy s trochou nadsázky říkám – tak bůh vynahrazuje svým milým Čechům neúspěchy v tržní ekonomice.“

Jiřina Trlicová
Za Dům kultury Vizovice

INFORMACE OÚ**Poplatky za komunální dopad a ze psů pro rok 2012**

Obecní úřad Ublo žádá občany, kteří dosud nemají uhrazeny poplatky za komunální odpad a poplatek ze psů na rok 2012, aby tak učinili co nejdříve. Nejpozději však do 30. 9. 2012.

Poplatek pro rok 2012 činí 500,- Kč/trvale hlášeného občana.

Poplatek za rekreační objekt činí 500,- Kč/objekt.

Poplatek za psa je 60,- Kč.

Dobročinný obchůdek a poradna Dotek

V pondělí 9. ledna 2012 se pro veřejnost poprvé otevřely dveře Dobročinného obchůdku na Tržnici ve Vizovicích, který svou činností podporuje organizaci poskytující sociální služby seniorům Dotek, o. p. s. Za půl roku své existence jsme díky vám získali prodejem v obchůdku i na různých akcích 67 269 Kč. Prodejem na internetu jsme utržili 1 240 Kč. Celkem jsme tedy dosáhli zisku 68 509 Kč. Ze získaných peněz byly zakoupeny elektrické polohovací postele pro naše uživatele.

Tuto krásnou částku bychom nemohli získat bez podpory našich sponzorů, jsou jimi Nadace Děti – Kultura – Sport, Albi Česká republika, a. s., MSM, spol. s r. o., Portál, s. r. o., Pečivo Staňka, Město Vizovice, Město Zlín, Linet, spol. s r. o. Dále děkujeme za podporu a pomoc při pořádání Dobročinného bazaru Fakultě humanitních studií Univerzity Tomáše Bati. Za fotografické služby děkujeme Vyzj-Art. Velký dík za mediální podporu patří Valašským internetovým novinám, Zlínskému deníku, portálu Horní-Podřevnicko.cz, Zlínskému nočníku, Vizovským novinám a také všem okolním obcím, které články o nás zveřejňují na svých stránkách.

Rádi bychom touto cestou poděkovali našim dobrovolnicím, které prodávají v obchůdku. Jsou to slečny Veronika Huňková, Tereza Škubalová a Veronika Kadlčáková. V neposlední řadě děkujeme také dobrovolníkům, kteří pro nás vyrábějí nejrůznější sortiment. Dík patří paní Zatloukalové, panu Malinovi, slečně Monice Fuksové a paní Pastyříkové.

V současné době hledáme ve spolupráci s Dobrovolnickým centrem Adra Zlín dobrovolníky také ke klientům. „Činnost dobrovolníků s klienty představuje především společné trávení času. Dobrovolníci si s uživateli mohou například číst, zpívat, procházet se nebo si povídat,“ uvedla Veronika Olejníková, koordinátorka Dobročinného obchůdku a dobrovolníků. Pokud vás nabídka dobrovolnictví zaujala a chtěli byste část svého času věnovat dobré věci, kontaktujte nás na e-mail dobrovolnictví.dotek@seznam.cz

Další novinkou v Doteku je zřízení veřejné sbírky, která probíhá od května 2012 do května 2013. Sběrka byla založena za účelem získání finančních prostředků pro modernizaci prostor a nákup zařízení pro uživatele v Doteku, o. p. s. Přispět do veřejné sbírky můžete zasláním jakékoli částky na sbírkový účet u Fio banky č. ú. 296689369/0800. Další možnost, jak poslat finanční příspěvek, je přes darovatelský portál www.darujspravne.cz. Příspěvky můžete vhodit také do sbírkových pokladniček umístěných v Dobročinném obchůdku a ve Valašském šenku. Tímto také děkujeme vedení Valašského šenku za možnost umístit pokladničku v prostorách restaurace.

Doufáme, že nám nadále zachováte svou přízeň. Děkujeme vám za podporu a srdečně vás zveme k návštěvě Dobročinného obchůdku.

Veronika Olejníková
Koordinátor Dobročinného obchůdku a poradny Dotek

Vizovická Tržnice (dříve obchod Radka)**Otevírací doba**

Pondělí až pátek 8:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00

Sobota 8:00 – 12:00

Můžete u nás zakoupit

Dárkové předměty, umělecké předměty, výrobky chráněných dílen (Ergo Zlín a IZAP Slunečnice) oblečení (dámské, pánské, dětské), knihy, keramika, sklo, ošetrovatelská kosmetika, antidekubitní polohovací pomůcky.

Rádi vám poradíme

Součástí obchůdku je poradna a půjčovna kompenzačních pomůcek pro seniory a imobilní osoby.

V našem obchůdku poskytujeme základní sociální poradenství a bezplatné poradenství v oblasti péče o osoby s demencí, Alzheimerovou chorobou a také v oblasti domácí péče. Máte možnost získat informace o bazální stimulaci.

Výtěžek z prodeje v Dobročinném obchůdku putuje na nákup kompenzačních pomůcek pro terénní činnost organizace a další činnosti Dotek, o. p. s.

Obchůdek je založen na dobrovolnictví. Můžete nám pomoci například darováním věcí, které jsou stále hezké, ale vám se už nehodí.

Prosíme, aby věci, které nám darujete, byly moderní, kvalitní, čisté, vyprané, nepoškozené a zdravotně nezávadné.

Darovat nám můžete:

- oblečení (dámské, pánské, dětské)
- obuv
- doplňky a šperky
- knihy
- originální CD a DV
- hry a hračky
- keramiku, porcelán a sklo
- umělecké předměty

Nepřijímáme:

poškozené, staré věci, spodní prádlo, plavky, nábytek, elektronické spotřebiče, elektroniku, potraviny

Dětský den tak trochu jinak

Dětský den se stal v Uble tradicí. Parta děvčat říkající si UBBAB (ubelské baby) spolu s mateřskou školkou a místními ochotníky dělají tuto akci již několik let. Jedním z největších problémů je vždycky vymyslet nějaká soutěžní témata pro děti a pak vše obsadit pořadatelé.

Stejně tak se stala tradicí červencová noc, kterou pořádají ubelští myslivci. Ti to mají tematicky a obsazením pořadatelů jednodušší. Na druhou stranu mají smůlu na počasí. Loni to bylo již popáté, co na červencovou noc přišlo.

A tak se obě dvě skupiny spojily a uspořádaly společnou akci. V červnu, kdy je relativně lepší počasí, uspořádaly dětský den na téma „Po myslivecké stezce“. Počátek doprovázela určitá nedůvěra jak skloubit dvě organizace, zda myslivci dokážou pro děti něco smysluplného vytvořit, jak rozdělit případný zisk či ztrátu z akce atd. Vše se nakonec podařilo vyřešit, a tak 23. 6. tohoto roku proběhla poprvé tato společná akce. Myslivecké sdružení připravilo pro děti ukázkou preparátů zvířete žijící u nás a připravilo pro děti střelbu ze vzduchovky. Celá soutěžní trasa měla mysliveckou tematiku prolézačka jako liška v noře, výstup na žebřík jako výstup na posed a podobně. Myslivci se postarali o občerstvení – pečený divočák a smůči guláš, trocha piva a jalovcové a o dobrou náladu bylo postaráno.

Soudě podle reakce rodičů, dětí, děvčat z UBABU a pracovníků mateřské školky, byla akce velmi zdařilá. Spousta rodičů viděla třeba poprvé muflona či daňka, některé upoutalo vosí hnízdo velikosti míče, jiní se zastavili u sbírky šišek našich i exotických dřevin a bez pozornosti nezůstala ani sbírka motýlů.

Z dalších akcí se velmi líbila ukáзка cvičených pasteveckých psů, jízda na koňském kočáru atd. Největší atrakcí byl přilet letadla, které zakroužilo nad hřištěm a při postupném opětovném nalétávání shazovalo dětem bonbóny. I tato akce byla organizována společně s mysliveckým sdružením. Finančně pokryli tuto akci místní ochotníci.

Jan Šimek

Ubelské dožínky

Na dožínky se těšili všichni, kdo pracovali na polích o žních. A zvlášť, když byla dobrá úroda, která znamenala obživu na celý další rok. To byly dožínky teprve veselé, jak zapsali národopisní sběratelé v 18. století v Uble.

Už několik dnů před dožínkami připravovala děvčata veliký dožínkový věnec. Ten byl spletený z obilných klasů a ozdobený polním kvítím. Protože dožínky se slavily většinou v sobotu, pracovalo se poslední týden před nimi od časného rána až do večera, v pátek kolikrát až do noci. Už při práci na poli se zpívalo spousta různých písniček, ale největší veselí se samozřejmě odehrávalo při dožínkách, kde hrávala buď harmonika, nebo cimbál, v některých gruntech celá kapela.

Když do dvora vjížděl poslední vůz s úrodou, doprovázely jej žnečky a některá z mladých svobodných děvčat nesla ten velký dožínkový věnec. Ostatní cérečky měly na hlavách menší věnečky – také z obilných klasů ozdobených kvítím. Za nimi šli všichni pomocníci, kteří o žních na poli pracovali. Hospodář s hospodyní už na ně čekali. Když vůz přijel před vrata, zastavil na chvíli a dívka, která nesla velký dožínkový věnec, zvolala: „Otvírajte gazděno, otvírajte vrata, neseme vám věnec ze samého zlata!

Otvíraj gazdo, otvíraj dveři, nech sa podíváme, co máme k večeri. Co sme sa našali, klásků nasbírali, na tom vašem poli, až nás hlava bolí!“

Nato hospodář otevřel vrata, vůz vjel dovnitř a hospodář s hospodyní pozvali všechny do jizby, kde cérečka podávající gazdovi dožínkový věnec zarecitovala dožínkové vinšování :

„Nesem vám hospodářů věneček, aby vás Pán Bůh požehnal tolik měříček,

kolik je v tomto věnečku zrneček, a tolik klásků, tolik abyste nám dali mázků,

a nechť vám Pán Bůh dá přitom toléj dětí, koléj máte v kůtě smetí.

Gazdo a gazděno, také vám vinšujem,

aby Bůh krásné zboží ve vaší stodole ráčil chránit od povodně, zlodějí aj ohně,

a aby vás eště mnohé roky ve zdraví a čerstvosti při plný síle zachovati ráčil,

abyste k potěšení eště hojných dobrých žní i s vašima dítkama požívatí mohli.“

Každý uznalý hospodář, i ten šetrnější, obdaroval potom chasu

penězi a hospodyně všechny pozvala ke stolu. K jídlu se podávaly obřadní pokrmy z mouky, velké kulaté vdolky s různými náplněmi (tvarohovou, makovou, povídkovou, jablečnou) a malé vdolečky plněné tvarohem nebo mákem – podobné, jaké se pečou dodnes. V některých staveních bývaly zemáky s máslem a kyselou smetanou. Často přišla na stůl pečená drůbež – husy, kačeny, kuřata, někde krocán. V zámožnějších gruntech se pekli i beran, kterého porcoval hospodář a každému podával jeho díl. A k tomu dobrý domácí chléb, bílý podmáslový, ne ten tmavý, jaký se pékával ve všední dny.

K jídlu se pilo pivo a pálenka, nejčastěji samozřejmě slivovice. Hospodář si s každým zavdal a nesměl nikoho vynechat. Dožínkový věnec si pověsil nad vchod do stavení nebo na strop v síni a často jej schovával až do příštích žní.

No a po celou dobu tohoto veselí se zpívalo. Byly to např. tyto písně:

Při dožínání:

„Pomáhaj nám, Pane Bože, na konec,
čeká nás tam černoooký mládenec.
Budeš-li nám, Pane Bože, pomáhat,
budem sa my na ten konec ponáhlát.“

Po cestě, když se nese dožínkový věnec:

„Točila bych sa, nemám kolesa,
zlámala sem ho, jedľa do lesa.
Dybych já měla sukňu zelenú,
točila bych sa každú nedělu.
Kupte mi maměnko nové koleso,
budu sa točit po celé leto.
Dybych já měla kúdelný rubáš,
chodil by za mnú ze zámku trubač.“

„Už sme sa nažali žitečka jarého,
dajú nám napit hodně páleného.
Už sme sa nažali aj navázali,
na téj vaší roli, až nás hlava bolí.
Co sa nám slíbilo, to sa nám mosí dat,
dyby měl hospodář štyry koně prodat.
Štyry koně prodat, eště si vypoščit,
co sa nám slíbilo, ta sa nám mosí dat!“
Když vjíždějí do dvora:

„Zamětaj gazděno, zamětaj kuchyňu,
ať ti nezaroste drobnú jatelinú.
Otvíraj gazděno, otvíraj nám dveři,
ať si nepolámem na věnečku květy.
Otvíraj gazděno, otvíraj vráta,
ať si nepolámem na věnečku zlata.
Otvíraj gazděno, otvíraj nám dveři,
ať sa podíváme, co máme k večeři.“

Při večeři:

„Gazdo náš, gazdo náš, veselé žence máš,
a to všecko proto, že jich dobře chováš.
A já jich nechovám, oni jija sami,
kole mého stola pěkně si sedíja.“

Po večeři:

„Podme dom, podme dom, naši nás volajú.
Že naše koničky senečka nemajú.
Podme dom, podme dom, naši nás volajú,
že naše kravičky travičky nemajú.“

„Gořalka, gořalka, podvedla šohajka.

Šohajek cérečku za malú chvílečku.

Gořalka, gořalka, je nedobrá tetka,
ona mňa ledakde do bařiny vetká.“

„Gořalenka to je sila, kdo ju pije, to je špina.

Zaplatili ju Ublané za peníze vydělané.

A já sem také píl, ale sem jí neplatíl.“

Často se toto dožínkové veselí protáhne až do rána, někdy jde chasa ještě do hospody, kde se sejdou i z ostatních gruntů. Tam se tančí a zpívá do neděle ještě spousta jiných písniček, zde neuvedených.

Ze zápisů ubelské dožínky si ve dvacátém století sestavil vizovický Valašský krůžek celé pásmo, které pak úspěšně předváděl při mnoha příležitostech.

A vůbec nikomu nevadilo, že dožínky jsou vlastně pozůstatek z pohanských dob, kdy se první a poslední snop obětovával bohům úrody.

Eva Eliášová

Z archivních pramenů a etnografických záznamů připravila

VETERINÁRNÍ ORDINACE

MVDr. Lucie Hruzíková

Masarykovo náměstí 421, Vizovice
(za starou školou, za knihkupectvím Lipa)

Pondělí - Pátek 15:00-18:00
Dopoledne po telefonické domluvě

Telefon: 734 383 075, 732 318 612
Email: veterina.vizovice@seznam.cz

Spolupráce s Veterinou Slušovice
(MVDr. Dominik Gregořík)

Vydání připravili: Eva Eliášová, Veronika Olejníková, Jan Šimek,
Petra Tomancová, Jiřina Trlicová, Šárka Zelinská

Foto: Jan Šimek, Jiřina Trlicová